жовтень-листопад 2011
October-November 2011

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LI ЖОВТЕНЬ-ЛИСТОПАД Ч.7
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить що другого місяця
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Джеральдін Наконечна
Референтки Променя
Карла Козак

Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published bi-monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LI OCTOBER-NOVEMBER No .7

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
Chair, Promin Editorial Board
Carla Kozak

Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

Front Cover Photo:
Courtesy of
Sylvia Boychuk

ЗМІСТ Contents

1 Редакційна ..... Editorial
2 Привітання Крайової Голови ..... Greetings from the National President
4 Незаліжність України ..... Ukrainian Independence Greetings
7 Свято Книжки ..... Celebrating Literature
12 Голодомор ..... Holodomor
14 Укр. Музей Канади, СУК ..... Ukrainian Museum of Canada, UWAC
15 Життя і культура ..... Life & Culture
18 Жіночі постаті ..... Women of Influence
20 Нашим Найменшим ..... For Our Children
21 День Пам'яті ..... Remembrance Day
22 Громадська Хроніка ..... Community Events
26 Квіти Незабутнім ..... In Memoriam
32 Від наших читачів ..... From Our Readers

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities
Canada

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
10611 - 110 Avenue,
Edmonton AB T5H 1H7

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516
e-mail:
promin50@yahoo.ca

Редакційна...Editorial

Слава Ісусу Христу!

При кінці серпня відбувся крайовий з'їзд Союзу Українців Самостійників на якому було вибрано нову управу Союзу Українок Канади. Отож сердечно вітаємо Др. Джералдін Наконечну, яка перебрала провід нашого Союзу на наступну каденцію та бажаємо їй найкращих успіхів на цьому важливому і відповідальному пості. Ми віримо що разом із ново-обраною управою яка тепер льокується в Едмонтоні, праця Союзу Українок Канади буде дальше позитивно розвиватися на честь і славу нашій організації яка на протязі 85 років свого існування плекала найкращі цінносоті українського культурного, мистецького, громадського і духового життя, зокрема серед нашого жіноцтва, і взагальному серед нашого суспільства.

The National USRL convention was held this past August in Edmonton, Alberta. Besides the general USRL session each component organization held their separate sessions. We are pleased to share with you the fact that Dr. Geraldine Nakonechny, C.M., was elected as the new UWAC national president. The national executive will now be located in Edmonton, Alberta. We extend our sincere best wishes to the new executive, who will be carrying on the efforts put forth by UWAC for over 85 years in all facets of community and spiritual life, continuing to forge a well-deserved and respected place in the Ukrainian community as well as in the Canadian context.

Our gratitude and appreciation are extended to past president Zennia Yuzik and her executive who served UWAC for the past two terms.

Рівночасно висловлюємо сердечну подяку уступившій управі, яку гідно очолювала Зеня Юзик, за їхню віддану і щиру працю на протязі двох каденцій.

Отож в цьому новому сезоні організаційної праці стоять перед нами багато можливостей для поширення і підкріплення нашої громадської діальності.

В жовтні відзначуємо свято книжки. В цей час коли нас захоплюють нові електронні мережі інформації і комунікації ми не сміємо легковажити важливість читання літератури, давної і сучасної. Із читання згаданих книжок відкривається море інформацій яка кормить наш розум і нашу душу.

Пропонуємо вам реферат про Свято Книжки, який написала Дос. Наталія Когуська ще в 1966 р і в якому є подані дуже цікаві інформації про початкові відзначення і постійну важливість цього свята.

Each November we remember the Holodomor-Genocide of 1932-33. In doing so we remember those who perished, those who suffered and those whose lives were forever changed by this heinous crime against humanity inflicted by the Stalin's soviet regime.

Each year we publish various forms of information on the topic, as we have in this issue. We strive to bring more than just the historical perspective to Promin by publishing personal reflections, testimonies, and poetry. If you or someone you know has material related to Holodomor, we encourage you to share it with our readership.

In looking back at some previous editions of Promin I especially want to bring your attention to the October-November 2008 issue where among the published articles is one entitled, "Teaching Future Generations about the Holodomor-Ukrainian Genocide," by Valentyna Kuryliw. This current issue also includes an article geared towards our youth, "Teaching kids about the horrors of life". It is vital that our youth become well acquainted with this topic, as they are the future leaders of our community, and must be well versed on the historical past of the Ukrainian nation.

Finally, it was decided at the aforementioned National UWAC convention to publish Promin bi-monthly for a trial period, i.e. six times a year as opposed to the present schedule of ten times. This is to minimize printing and postage costs. We anticipate your understanding and support of this proposed change, which will be reviewed and reassessed regularly by our new national executive.

Sincerely,
Orysia Sushko

Орися С.М.

Greetings from
Dr. Geraldine Nakonechny, C.M.
newly elected President of the Ukrainian Women's Association of Canada

Пані Предсідниця, Всечесні Отці, Шановні Добродійки, Бувші Голови Союзу Українок Канади, Делегати і Гості,

Сам перед складаю щиру подяку номінаційному комітетові за довір'я до мене, і дякую вам, Союзанки, учасники цього з'їзду, що ви прийняли їхню рекомендацію, і дали мені привілей і честь послужити нашій організації.

I wish to thank the nominating committee for their confidence in me, and for putting my name forward as National President. Thank you to all of you present for endorsing their recommendation.

I wish to extend a very sincere thank you to Zennia Yuzik and her executive for the outstanding leadership they provided for our organization during the past four years. I especially want to thank Mrs. Yuzik for summarizing the history and accomplishments of our organization and placing these reviews in Visnyk for the benefit of all of us. In reflecting on the history and accomplishments of Союз Українок Канади, I know that I am proud to be a member of this organization for the past 44 years. I value the work done by my predecessors, look forward to their guidance, and truly feel energized to contribute to the best of my ability. The success, strength and vitality of our organization require the participation of members at the grass roots level or Branch level. We need your assistance. Representation and participation from all regions of Canada is of utmost importance if we are to achieve and sustain relevant results. Please let us know the convener group in which you are interested.

From the convention deliberations, you may conclude that we have challenges. Let us not think of these as insurmountable entities, but rather as areas for growth and change, thus ensuring long-term sustainability of our organization. Remember our theme - "Нас поклик до праці - Our future Calls Us". By working together, we will continue the good work being done and, where necessary, will be positive change catalysts.

The new National Executive consists of very competent UWAC members who have previously provided leadership in their respective branches, and in many cases have also been members of the Alberta Provincial Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada. Two of the members have previously served at the National level. As individuals they are a mix of the younger generation and my generation.

The Executive has representation from seven Alberta Branches including a rural Branch, and will bring a varied perspective to the team. I know that they are all committed to preserving the vital goals of our organization, and I look for-

ward to working with them. I would like you to meet the new members of the executive and I am pleased to introduce them to you:

1st Vice President -
Vivian Skakun

2nd Vice President -
Pauline Mudry

3rd Vice President -
Anna Marie Koszarycz

4th Vice President -
Cheryl Moisey

Member at Large -
Sylvia Gray

Recording Secretary -
Shirley Wozimirsky

Corresponding Secretary -
Olha Logvynenko

Treasurer -
Dorothy Stachniak

Financial Review Committee -
Betty Corlett, Dianne Chubocha Wood, Donna Reed

Chair, Promin Editorial Board - **Carla Kozak**

Thank you, Executive members, for your willingness to be on the National Team. I look forward to working with you.

Дякую Вам, дорогі Союзанки, за довір'я.

Cecelia Kachkowsky and Geraldine Nakonechny present flowers to outgoing UWAC National President Zennia Yuzik at the USRL National Convention 2011

Гимн Союзу Українок Канади

За нами сестри темінь ночі, а перед нами світло дня,
Не затремтять серця жіночі, міцні, як з'єднана рідня.
Жіноцтво українське! Нас жде нова доба.
Ми віримо в майбутнє, без кривд і нужди і раба.
Ми мусим перемоги, не знаєм що таке, ні страх ні супочинок.
Єднаймось гуртком в коло одне.
Нам світиться як ранок цей СОЮЗ УКРАЇНОК.
Провід життя візьмім у руки - хай наші доньки та сини
Єднаються на труд і муки на кращу долю відчини.
Складім для рідного народу, всю міць своїх змагань, думок.
За правду, рівність і свободу всіх українських землячок.

Greetings from Prime Minister Stephen Harper, Minister Jason Kenney and Minister Beverley J. Oda on the 20th anniversary of Ukraine's Independence

OTTAWA, AUGUST 24, 2011 - PRIME MINISTER STEPHEN HARPER ISSUED THE FOLLOWING STATEMENT ON THE 20TH ANNIVERSARY OF UKRAINE'S INDEPENDENCE:

"Twenty years ago, on August 24th, 1991, Ukraine seceded from the USSR and asserted itself as a sovereign state.

"Canada was the first Western nation to recognize Ukraine's independence and we continue to be a strong proponent of Ukraine's democratization, given that Canadians and Ukrainians share a steadfast respect for freedom, human rights and the rule of law. Just last year, our Government sponsored more than 300 election observers to travel to Ukraine to monitor voting during the presidential elections.

"More than 1.2 million Canadians trace their ancestry to Ukraine and we are proud this year to mark the 120th anniversary of Ukrainian settlement in Canada. Ukrainian Canadians continue to make significant contributions to Canada's cultural, political and economic life and have played a major role in the development of the Canada we know today.

"As I expressed during my visit to Kiev last October, Canada will continue to strengthen bilateral ties with Ukraine and help in the building of a democratic, independent and prosperous society.

"On behalf of all Canadians, Laureen and I extend our best wishes to all Ukrainians and Canadians of Ukrainian heritage celebrating this important anniversary."

OTTAWA, AUGUST 24, 2011 - THE HONOURABLE JASON KENNEY, MINISTER OF CITIZENSHIP, IMMIGRATION AND MULTICULTURALISM, AND THE HONOURABLE BEVERLEY J. ODA, MINISTER OF INTERNATIONAL COOPERATION, ISSUED THE FOLLOWING STATEMENT RECOGNIZING TODAY'S CELEBRATION OF UKRAINE INDEPENDENCE DAY:

"Today commemorates the 20th anniversary of Ukraine's declaration of independence in 1991. Canada was the first Western nation to recognize Ukraine's independence, reflecting the strong ties between our countries.

Canadians and Ukrainians share many of the same fundamental values, including our support for freedom, democracy, human rights and the rule of law. The Government of Canada is working with the Government of Ukraine to help realize the country's full economic potential in a strengthened democracy.

This year also marks the 120th anniversary of Ukrainian settlement in Canada. Since that time, the Ukrainian community has contributed to our country's prosperity through their talents, hard work and culture. Today, there are now more than 1.2 million Canadians of Ukrainian descent.

For all Canadians, Ukraine Independence Day provides an excellent opportunity to learn about Ukrainian culture and traditions, and to reflect on the tremendous contributions of the Ukrainian community to Canada's rich and diverse heritage."

Ukrainian World Congress Greetings on the 20th Anniversary of Ukraine's Independence

Привітання Світового Конґресу Українців з нагоди 20-ої Річниці Незалежності України

Twenty years ago, on August 24, 1991, Ukrainians worldwide welcomed with great enthusiasm the solemn declaration of Ukraine's independence and the establishment of a free Ukrainian state, thus realizing the age-old aspiration of Ukrainians for statehood while simultaneously resulting in the fall of the totalitarian Soviet empire.

God's invaluable gift of independence became a triumph over the many years of oppression, the relentless destruction of all manifestations of the Ukrainian national spirit, genocide and famine, with which our enemies attempted to subdue Ukraine and forever keep the country enslaved.

The Ukrainian World Congress greets the entire Ukrainian nation on the occasion of the 20th anniversary of Ukraine's independence and believes, that with God's providence, the country will overcome the current crises to become a fully democratic, Ukrainian and European state.

"The Ukrainian World Congress calls upon the entire Ukrainian nation to maintain faith in its strength and to generously and devotedly work for the good of Ukraine, uniting around the idea of Ukrainian statehood," - said Ukrainian World Congress President Eugene Czolij.

20 років тому, 24 серпня 1991 р., все світове українство з надзвичайним піднесенням сприйняло звістку про урочисте проголошення Акту незалежності України та створення самостійної Української держави, що здійснило споконвічне прагнення українців бути державним народом та одночасно засвідчило розпад тоталітарної радянської імперії.

Неоціненний Божий дар незалежності став торжеством над багатовіковим поневоленням, безпощадним нищенням усяких проявів українського національного духу, геноцидом та голодоморами, якими наші вороги хотіли упокорити Україну та утримувати її в довічному рабстві.

Світовий Конґрес Українців вітає ввесь український народ з 20-ою річницею незалежності України та вірить, що з Божою допомогою вона подолає теперішні кризи та стане цілком демократичною, українською та європейською державою.

"*Світовий Конґрес Українців закликає ввесь український народ вірити в свої сили та жертовно і ваддано працювати для добра України, об'єднуючись навколо ідеї української державності,*" - заявив президент Світового Конґресу Українців Евген Чолій.

МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ

Вітання до світового українства з нагоди Дня Незалежності України

Дорогі друзі! Сердечно вітаю вас з ювілейною, двадцятою, річницею Незалежності України! Звертаюся до вас із нагоди видатної історичної дати, яка ознаменувала відродження української свободи і соборності, стала символом незламності і високого патріотизму нашого народу, його великої любові до рідної землі.

Цього урочистого дня повертаємося у спогадах до незабутнього серпня 1991 року, щоб з глибокою повагою згадати тих, хто упродовж віків вірою, самовідданою працею і ціною власного життя виборював українську Незалежність.

Зі щирою вдячністю пам'ятаємо і про неоціненну допомогу світового українства, передусім у перші роки розбудови Української держави. Як Міністр закордонних справ високо ціную вашу, дорогі брати і сестри, практичну підтримку, яка сприяла налагодженню відносин України з міжнародним співтовариством, розгортанню її дипломатичної присутності у світі.

Щиро бажаю вам міцного здоров'я, родинного благополуччя і добробуту. Нехай подальші літа незмінно сповнюють вас життєвими й духовними силами для добрих справ в ім'я України та українців у всьому світі. Зі святом вас!

Костянтин ГРИЩЕНКО

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS
FEDERACION MUNDIAL DE ORGANIZACIONES FEMENINAS UCRANIAS
FÉDÉRATION MONDIALE DES ORGANIZATIONS DES FEMMES UKRAINIENNES
NGO IN CONSULTATIVE STATUS WITH THE ECONOMIC AND SOCIAL COUNCIL OF THE UNITED NATIONS & UNICEF

Executive Office: 2118 A Bloor St. W., Suite 205, Toronto, Ontario M6S 1M8 Canada
Tel.: (1) 416-546-2491 ▫ E-mail: wfuwo@rogers.com ▫ Website: **www.wfuwo. com**

24 серпня 2011 р.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРИВІТАННЯ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З НАГОДИ 20-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вітає увесь український народ з ДВАДЦЯТИЛІТТЯМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ і закликає надалі завзято працювати з вірою, що усі стремління народу таки увінчаються успіхом для блага розбудови Демократичної Вільної Незалежної Самостійної Української Держави.

20 років тому, 24 серпня 1991 року, в столиці України – місті Києві, здійснюючи Декларацію про державний суверенітет України Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки врочисто ПРОГОЛОСИЛА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ та СТВОРЕННЯ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ – УКРАЇНИ.

Це, щастя волі, було подароване народу Всевишнім Богом за всі муки, за невинно пролиту кров патріотів України на протязі усіх визвольних змагань.

Навіть вже за тих 20-ть років незалежності Україна пережила бурхливі часи державотворення. Українці усього світу й надалі сповнені тривогою за долю історичної Батьківщини. Як факт, в Україні порушена свобода слова, сьогоднішній Уряд не визнає Національних Героїв України, які віддали своє життя за волю народу, переслідують журналістів, науковців-істориків, порушена Конституція України по використанню української мови в державних установах, скорочені години вивчення української мови в школах, замикають школи з українською мовою навчання.на Сході України тощо.

Прикро, що в сьогоднішній час, маючи великий історичний досвід, уряд і народ України повторюють непоправимі помилки історії України. Прикро, що це колесо історії повертається назад у тоталітарний московський режим. Справи людських прав, доступ до суду та інші гуманітарні справи доказують, що Москва своєю брутальною рукою старається досягти і придусити вільний дух народу України. Тому тепер, негайно УКРАЇНА ПОТРЕБУЄ ЄДНОСТІ НАРОДУ, СИНІВСЬКОГО ПАТРІОТИЗМУ ТА ЛЮБОВІ! Тож, пам'ятаймо і виконуймо заклик Володимира Сосюри:

„Любіть Україну, як сонце любіть,
як вітер, і трави, і води,
в годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди!"

Ми, діаспора, вірні дочки українського народу, надалі сповнені вірою у перемогу Добра, Світла, Справедливості і наших українських національних ідеалів на благо народу України.

Слава Україні!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій,

Марія Шкамбара

Марія Шкамбара
голова

Свято книжки в минулому і сьогодні

Наталя Левенець-Когуська
(перший і довголітній редактор "Променя")
Вінніпег, серпень 1966

Кожного року наша організація влаштовує так зване "Свято Книжки". Чимало рефератів, доповідей довелося нам прослухати на тему книжки, її значення в житті людини, громади і т.п. Попробуймо не повторювати сказаних вже думок. Хочеться ж нам почути щось нового. І саме тому ми будемо говорити сьогодні про Свято Книжки в минулому і сьогодні.

Найперше варто б нам поглянути в те, де постала думка такого свята і яка була причина тому. Отже думка ця зродилася ще в Україні, особливо в Західній Україні, з якою ми аж до другої світової війни мали тісний зв'язок, та в початках нашого життя тут, в Канаді, черпали звідти дуже багато.

Головною причиною уведення Свята Книжки в Україні було пробудити в широких народніх масах глибше зацікавлення книжкою, щоб поширити освіту. Панщина і панування над нашим народом чужинців, які намагались держати наш нарід якнайдальше від світу, щоб краще користуватись його багатством, спричинились до того, що наш колись так висококультурний нарід зубожів духово й матеріально.

Найбільше праці і заслуг на полі народної освіти положила так звана "Просвіта", інституція найбільш поширена в Галичині. Широкі народні маси не читали нічого, а хоч і по скасуванні панщини постали школи для селянських дітей, хоч і зникала поволі неграмотність, та проте збудити і викликати зацікавлення книжкою, часописом не давалось так легко. Економічний стан соток тисяч родин не міг собі дозволити на купно книжки, на передплату часопису. Передплачувати часопис уважалось люксусом, або прямо марнотратством. За старання "Просвіти" почали організовуватись громадські бібліотеки по селах, містах і містечках з ціллю дати в руки народові книжку, без якої життя людини стає темним, незрячим.

Та навіть в найчорніших днях історії в кожного народу народжуються поодинокі світочі, які повертають на ясні дороги життя цілі нації.

Українське провідне суспільство, розуміючи вагу освіти для народу, не тільки намагалось дати йому можливість осягати її різними дорогами, але й вирощувало між собою власних апостолів. Цими апостолами були так звані народовці, які уважали своїм святим обов'язком йти в народ і працювати серед нього.

В Західній Україні з'являється велетень народнього духу Іван Франко, який вийшов-таки з найглибших надр народної душі, так само як і його попередник Тарас Шевченко. І от від гнівного слова Франка здригнулась ціла Галицька Україна. Пробило це слово й кордони, що їх провели на нашій землі чужинці. Полинуло це слово у стороні Наддніпрянської України і там стрінулось з могутнім словом Лесі Українки. На Буковині озвавсь Осип Федькович та проспівав про славу Довбуша. Рік за роком почав давати наш талановитий народ творців рідного слова, створив цілу плеяду письменників, які вийшли на заросле бур'янами літературне поле, щоб орати й сіяти на ньому нове зерно.

І це ж вони клали печатку свого духу, відтворювали епоху, відгребивали з-під руїн блискучу славу державного життя України в минулому, малювали героїчний епох славної козаччини. Друкований за кордоном "Кобзар" Шевченка вже читали при мерехтливім світлі каганця у селянських родинах. Його чиста народня мова, його палке слово викликали стільки безтямної радости і почуття гордости, що здавалось, наче по довгій зимі зійшло сонце й освітило рідну ниву своїм життєдайним теплом.

Щоб зробити це слово нашої правди доступним для широких народніх мас, головно для сіл, ідея Свята Книжки почерез читальню пішла на село. Ціллю свята було піднести книжку в рідній мові як велику національну святість. Книжка пробуджувала народ до національної свідомости, вертала йому почуття національної гідности, окрилювала його надіями на поліпшення економічного стану, на

користування землею, її багатствами, та й у відбудову власної держави, щоб бути господарем у власній хаті. Свято книжки і преси як таке в певній мірі виповняло свою місію. Про нього широко писали часописи, книгарні давали на книжках опуст для покупців, молодь готувала доповіді, давала концерти, улаштовувала виставку книжок. Безперечно, що матеріяльні недостатки не дозволили на сто процентів знищити поняття "марнотратства" на видання грошей на книжку чи часопис. Таке поняття залишилось у певної частини людей, а в деяких так увійшло в триб життя, що сьогодні в Канаді ми ще стрінемо чимало таких, що не ні мають часопису, ані книжки в своїм домі.

Первесні часи наших поселенців в Канаді були також нелегкі. Поняття "марнотратства" видатку на передплату часопису чи купна книжки ще довгий час жило серед певної частини українських людей. І цікаво, що це були власне ті люди, які залишились поза рамками громадського життя. Цих людей опісля захопили у свої руки різні сектанти – свідки Єгови, Біблійники, або вони прямо розпливлись в чужому життєвому морі і по них навіть сліду не лишилось.

До громадського життя в Канаді приступили ті люди, які цінили пресу, які читали книжку. Тому книжка і преса для нас в широкому світі сповняє іншу ролю – вона стала заборолом нашого життя, вона викристалізовує у нас почуття культурної окремішности, самопошани, достойности свого імени, і веде дорогами громадської праці.

Щоб улегшити доступ до книжки і часопису, ми мали в Канаді первісно Українські Народні Доми, громадські бібліотеки, театральні гуртки та інше. При громадській праці ми стрінулись зі Святом Книжки, з роковинами наших письменників, а традиційними кожнорічними Шевченківським роковинами. Книжка, а головно часопис, стають лучником нашої думки, виточують напрям нашого життя, бо ж розсіяні ми по широких просторах канадійської землі, часопис єднає нас в одну організацію. І так в наших святкуваннях ми підносили потреби читання, висловлювали думки про книжку різних філософів, вчили любити книжку для свого і для народнього добра.

Сьогодні ми живемо в інших часах, як жили наші батьки. Сьогодні жодна інтелігентна людина не скаже, що часопис або книжка - це люксус, або марнотратство чи лишні видатки, сьогодні часопис - це необхідна річ в кожнім пересічнім домі.

Характер нашого Свята Книжки міняється сьогодні. Коли ми раніше, в початках, поборювали ним темноту, неграмотність, несвідомість, то цього не можемо сказати сьогодні. Сьогоднішне українське суспільство не має неосвічених людей. Виросло нове покоління з освітою. Англомовна преса дає все те, що потрібно знати доброму горожанинові Канади, але не дає того, що потрібно знати громадянинові українцеві.

І питання - чи то лише ми, українці, такі? Ні. Існує в Канади 27 (в 1966 р.) етнічних різномовних видавництв, а кожномовне з них має по кілька часописів. Українських часописів найбільше число. На питання, наскільки сьогодні українці в Канаді цікавляться своєю літературою, не можна дати якоїсь означеної статистичної відповіді. Загально можна сказати, що стан не є задовільний. Нарід, якого лише певна частина цікавиться своїм письменством, не може числити на зростання письменницьких рядів; його таланти будуть гинути без засобів до життя, без належного збиту своїх праць, без серця й уваги своїх читачів.

Канада дає великі можливості вільного слова і друку. Останні десятиліття збагатили українську літературу у вільному світі цікавими і цінними творами, а також і новими талантами. В декотрих з цих творів відображено цілу епоху нашої доби, твори, які торкаються світових проблем, які мають непроминаючі вартости. До таких епохальних творів наших письменників належить "Останній пророк", "Л. Мосендза", "Сад Гетсиманський", "Тигролови", а тепер "Людина біжить над прірвою" Івана Багряного, твори Юрія Клена, Уласа Самчука та багато інших. То це лише белетристика, а скільки появилось видань з ділянок науки, публіцистики, мемуарна література.

І так, як ми вже згадували, що наше Свято Книжки сьогодні має зовсім інший характер, як мало воно сорок, чи п'ятдесять, або й навіть 25 років тому, бо не можемо його продовжувати на мотиві первісному; не можемо сьогодні говорити про поборювання темноти, неграмотности і т.п. Для нас українська книжка сьогодні має інше значення - насамперед вона стає мовним джерелом. З неї ми черпаємо рідну мову, літературу, з її новим правописом і формою, а далі - українське питання в світі, наше місце в нім. Крім того, ми стаємо поруч наших письменників, даємо

їм можливість збагачувати нашу літературу новими творами і новими силами взагалі. Міняється наше Свято Книжки і дещо формою. По багатьох наших залях організовуються тепер читацькі гуртки - відбувається читання якогось твору, дискусії, ознайомлення з появою якогось нового твору.

На закінчення цієї першої частини, коли це свято улаштовують жіночі товариства, то варто, бодай побіжно, згадати дещо і про наших письменниць. Коли ми на сторінках журналів прочитаємо біографії та літературну творчість наших письменниць, таких як Марко Вовчок, Ганна Барвінок, Леся Українка, Ольга Кобилянська, Наталя Кобринська та інші, то нас огортає святочне почування і пошана. Ми бачимо їх як ідеалізовані постаті в ореолі своєї більшої чи меншої слави. Але не забуваймо, що сьогодні ми маємо на цім континенті також неабиякі таланти серед жінок-письменниць, які віддають свій час і свій труд творчій праці для свого народу. З декотрими з них ми мали нагоду й особисто стрічатися, бути на їхніх літературних вечорах як, наприклад, Ганна Черінь, Докія Гуменна, Віра Вовк та інші.

А як же тепер в Україні? Ці питання все більше починає цікавитись українська громадськість, студенти на університетах, на мистецько-літературних вечорах. В Україні тепер є дуже велика кількість українських письменників і письменниць. Щоб говорити про них, то на це треба окремого вечора і то не одного.
Хай же традиція нашого Свята Книжки, хоч і в новій формі, але хай завжди буде світлою сторінкою в історії нашої громадської праці як дороговказ до міцного українського життя на вільних просторах канадійської землі.

October is traditionally the month during which we celebrate literature, or 'Sviato Knyzhky'. In this issue, we have chosen to focus on the Ukrainian author Olena Zvychayna, and, in particular, on her writings related to the Holodomor, the horrors of which we also pause to remember in November each year.

The following is excerpted from the Language Lantern Publications translation of Zvychayna's story, "The Market at Myrhorod," (translated by Roma Franko and edited by Sonia Morris). The complete version of this story and others are available in, "A Hunger Most Cruel: The Human Face of the 1932-1933 Terror-Famine in Soviet Ukraine," published by Language Lantern Publications (2002).

OLENA ZVYCHAYNA: Biographical Note

Olena Zvychayna, an émigré author, was a passionate champion of individual and national freedom. Born in Ukraine into a well-educated family, she was encouraged from an early age to develop her gift for languages and her talent for writing. She graduated with a gold medal from a high school in Kharkiv and continued her studies at an institution of higher learning.

Influenced by a grandmother who cherished the Ukrainian language and culture, and by parents committed to helping their compatriots, Zvychayna vowed not to publish any of her works as long as she was subject to Soviet censorship. Her marriage to a man who was actively involved in a movement to free Ukraine, and who was incarcerated several times as an "enemy of the people," further increased her resolve.

During World War II she was interned in a Nazi labour camp in Austria. Some years later she settled in the United States and began publishing her works in the late 1940s. Her stories describe life in Ukraine under Soviet oppression and Nazi occupation, as well as the experiences of people displaced by the war. Drawing on her first-hand knowledge of the atrocities perpetrated by both the Soviet regime and the Nazi war machine, Zvychayna, with her deeply ingrained sense of justice and her profound empathy for the misfortune of others, was able to craft gripping stories that reveal, in all their devastating horror, the tyranny and cruelty of the occupiers, and decry the collaboration of individual Ukrainians convinced of the merits of the social and political ideologies of the oppressors. Zvychayna focussed her literary efforts on documenting human suffering at the hands of ideological extremists in positions of power. Her short fiction about the Terror-Famine of the early 1930s during the period of forced collectivization in Ukraine draws vivid contrasts between the horrific suffering of the starving peasants and the privileged lifestyles of those who enforced the decrees of the Soviet state.

Little is known about Zvychayna's life, and few of her writings have been translated into English. Born in the early 1900s, she died in 1985.

excerpted from
"The Market at Myrhorod"

Part VII

MYRHOROD ON A SUMMER'S NIGHT (1833 - 1933)

AUTHOR'S DEDICATION: ***This work is dedicated to the millions of Ukrainians who were the victims of the artificial famine inflicted on Ukraine by Moscow in 1932-33.***

"Oh, if I were a true artist, how masterfully I would evoke the enchantment of the night...I would portray all of Myrhorod as it lies slumbering; the stars, too numerous to be counted, gazing unperturbedly upon it; the tangible tranquility broken only by the barking of dogs both close by and in the distance; a lovesick sexton dashing madly past them and clambering over a turnstile with knightly valour; the white walls of the buildings, embraced by the moonlight, growing still whiter; the surround trees turning darker; the shadows that they cast growing blacker; the flowers and the quiescent grass becoming more fragrant; and the crickets - those irrepressible cavaliers of the night - synchronously intoning their chirring songs from every cranny.

"I would paint a low clay-plastered hut in which a dark-browed girl with trembling nubile breasts tosses and turns in her solitary bed, dreaming about a hussar's moustache and spurs, while the moonlight shines smilingly on her cheeks. I would paint a white road with the dark shadow of a bat flitting over it - a bat that alights on white chimneys..."

It was in this way that Hohol described a summer night in Myrhorod in 1833.

Oh, if only I were a painter, an artist! If only I had an artist's inspired brush! I would depict how peacefully Myrhorod sleeps on a summer's night in 1933 under an exquisite dark blue plakhta embroidered by the stars...How solemnly, how mysteriously the unreachable star-worlds twinkle - the stars that flicker tremulously and bashfully, like the flames of innumerable candles in the night...How mournfully, how humbly the worried willows bend over the silvery-rustling and silvery-dark bosom of the Khorol River...How softly, how soothingly, the luxuriant, tenderly green leaves of the age-old trees in the Myrhorod park whisper, relating a story about days gone by when Mykola Vasylovych took great pleasure in strolling down the pathways. How the delicate fragrances of the myriads of flowers, decoratively planted and carefully tended in the resort's flower beds, intoxicate and agitate...

How mercilessly a young, madly infatuated male vacationer tramples the fresh, uncut grass as he courageously dashes headlong into the thickets of impenetrable bushes where a young woman vacationer is silently hiding like a mouse in a hole...

I would not omit the whispering of the young lovers, or the synchronized orchestras of the crickets and frogs, or the streams of trills and the sweet chirping of the nightingale, that unsurpassed artist that performs solos in a most inspired manner against the background of the crackling orchestra, or the deep bass barking of the dog Atal that is so well known to all the vacationers at the resort...

All of these things, taken together, disturb the prayerful tranquility of a summer's night in Myrhorod in 1933.

But is this all that disturbs it?

Stop a moment! Listen attentively to the sweet symphony of the Myrhorod night! And your ear will pick up snatches of strange, broken, incoherent sounds that are strongly suggestive of the wailing and the moaning of a human being...But who can it be? Whose groaning is it that resounds with such a brutal dissonance? Whose shrill laments dare to weave themselves time and again into an irritatingly black thread that jarringly mars the tapestry woven in such idyllic tones?

If you are truly interested, then come along quickly with me beyond the boundaries of the sanatorium grounds. And if you do, the groaning and the wailing will immediately become more distinct; that is when you will know, beyond a shadow of a doubt, that it is human beings who are groaning. And if you wish, you will see with your own eyes exactly where the grotesquely distended ragged peasants are dying - in the bushes on the very boundary of the forbidden sanatorium zone, on the sandy banks of the Khorol River, under the stooped, worried willows, or directly under someone's hospitable fence.

There is no doctor, no candle, no priest! It is not candles, but stars, that solemnly light the way for the peasants in their final moments! It is not a

doctor, but death the deliverer, that sets them free from their suffering with her ice-cold touch! It is not a priest, but God, who accepts their prayer-confessions, their wailing, their sighs, and...their souls!

Truly, why am I not an artist? Why do I note hold an artist's daring, inspired brush in my hands?

I would paint you a picture of a tall fence overgrown with wild grapes in front of a neat little building inhabited by one of the powerful Soviet dignitaries of the district staff, the crushed grass, and the old peasant Mykhaylo Samodyn lying under that fence. That Samodyn who formerly hauled golden wheat to Myrhorod in large hempen sacks while solicitously urging on his curly-horned oxen...

Here he is! Look at him! He has truly earned this! Motionless, cold, and with his feet curled under him, he is lying still, indifferent to everyone and to everything, bathing his face in the dust on the road. He is lying sam odyn under a tall hospitable fence...

Do you hear? The night air is shattered once again by a wail. But it is not he who is groaning; it is someone else. Samodyn is politely silent. he no longer disturbs the fantastic symphony of the night...as others still do...no, no! And he no longer wants to eat, despite the fact that no one is preventing him from chewing with his still healthy and strong teeth the rosy-brown crust of the loaf that is lying near him - the loaf that has only a tiny piece torn from it...This loaf of bread is lying in all its beauty under the twinkling light of the star-candles that are embarassed at the sight. It is lying there honestly, having been acquired with a family treasure - the exquisite plakhta...

Oh, if only I were a true artist!

I would also paint you a picture of Reveka Myronivna sleeping the sleep of the righteous as she lies serenely on splendid feather ticks in a bed decorated with Ukrainian needlework; she is sleeping with her face turned towards the plakhta from Hohol's era. And next to her, in the bed directly under the plakhta, I would paint the rotund, bulky figure of her husband, Aron Abramovych Bakaleynikov, who, as the doctor in charge of the vacationers' diets, energetically nourishes himself in the dining hall of the resort with a lot more than just bread...he is snoring heartily and resoundingly, as if trying to compete with the nightingale, the artist that performs solos with such inspiration to the accompaniment of the synchronized orchestras of crickets and frogs.

I would paint a typical, small, provincial train station with the sign "Myrhorod," a sleepy watchman with a lantern in his hand, and...a very long freight train that, with a clamorous metallic chorus of over a hundred voices, races by the station without stopping.

Speeding as fast as possible to the western boundaries of the USSR, it firmly holds in its belly the wheat, flour, sugar, meat, and other foodstuffs that the rich fertile Ukraine, and especially the district of Myrhorod, is "giving away" to be sold to foreigners in distant lands...for next to nothing. Disturbing the fantastic symphony of the night with its brutal dissonance, the train crammed with foodstuffs flees fearfully on its agitated black caterpillar-like wheels, as if it were running off with something it has stolen...and then it drowns in the sheltering fog as if sinking into a deep well.

There, it has already passed by; like a phantom that bears ill tidings it groaned mournfully, and with a protracted wail ground its insatiable iron teeth and disappeared beyond the Myrhorod horizon. But before it finally reaches the border, it will have to pass, in the daylight hours, many more train stations of the Ukrainian S.S.R. - stations where peasants will follow its journey with eyes maddened by hunger.

Oh, if only I had the daring brush of a true artist!

I would most certainly create a broad, expansive canvas of Myrhorod under a dark-blue exquisite plakhta embroidered with stars. I would intentionally paint the stars to resemble the solemnly flickering candles that accompany every funeral...

And, in the dreamy blue shadows of the fragrantly sweet night, I would show you the agile figures of the miltiamen, the bearers of ill tidings that roam through the city like dark bats, rummaging and searching for peasants - both those who have already died and those who are still dying...I would show you the haste with which they fling both the dead and the dying into a single heap on a truck that will take them away in time...

In time! Before the enchanting night rolls up its elegant plakhta emboidered with star-candles...Before the sparklingly blinding and honestly righteous sun rises on the Myrhorod horizon, scattering the first reddish golden sparks of dawn...

In time! Before the vacationers awaken - the vacationers who, for reasons of pleasure, appetite, and health, stroll not only within the confines of the sanatorium grounds, but also far beyond them.

In time! Before sleep the magician, the younger brother of death, widely spreads his powerful, sweeping wings and flies away to the other side of the globe...

March 1953

Teaching kids about the horrors of life

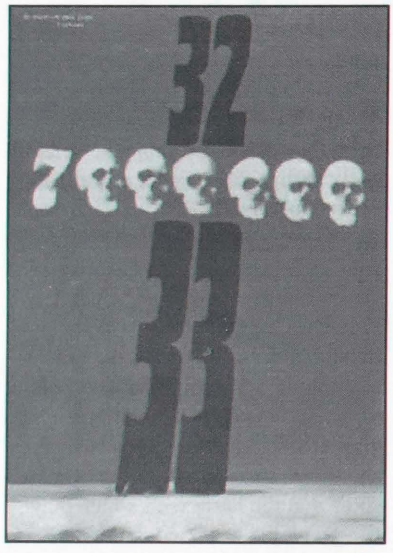

Nick Martin
Winnipeg Free Press
July 9, 2011

HOW do teachers teach kids about horrendous events such as the Holodomor, in which Soviet dictator Joseph Stalin engineered a famine that killed millions of Ukrainians in the early 1930s? Or the internment of Canadians of Ukrainian heritage during the First World War?

Grosvenor School Grade 5 teacher Karen Pellaers is spending the first two weeks of her summer taking day-long classes at the University of Manitoba's Faculty of Education to learn how to educate her students in horrible, yet vital, social justice issues.

"We have a big banner on the front of our building. Our school is going through a three-year journey of inquiry about the Canadian Museum for Human Rights," Pellaers explained. "We're going into our third year. The assignments are something I can use in the classroom in a kid-friendly way."

The summer institute may well be a first in North America, said education professors Orest Cap and Denis Hlynka. It's attracted teachers, graduate students and even librarian Lana Babij from the University of Connecticut.

"It is an excellent case study in the kinds of genocide that exist," said Babij.

Hlynka's grandparents suffered during the internment, while Cap's parents were survivors of Nazi slave-labour camps. Both professors are specialists in curriculum, teaching and learning.

The Holodomor and the internment appear in various grades throughout the Manitoba curriculum, Hlynka said.

"How do you teach horrendous events?" he asked rhetorically. "You look at the overall context -- you don't frighten them right off."

Cap said the institute's students will learn how to organize written and digital teaching material and how to present it to children of different ages. "We've combined the content to prepare future teachers, because it's part of the curriculum," he said.

The institute attracted two doctoral students at the U of M's Arthur V. Mauro Centre for Peace and Justice, one originally from Bangladesh, the other from Nigeria.

Bangladeshi immigrant Kawser Ahmed said he wants to learn how people from different countries and cultures can live peacefully together in Winnipeg, when "they could not live with each other in their own land peacefully."

Uchenna Azubuike wants to learn how a nation can use famine as a weapon without the world noticing or expressing its outrage, contending that such a famine is devastating parts of Nigeria now.

"My goal is to bring this to the front-burner of academic discourse," he said.

HOLODOMOR

A poem by Mila Panaskevich

The hardship of their tragic past, was always left untold,
Controlled by one man Joseph Stalin, all were afraid to let the truth unfold.
Millions were imprisoned, innocent people in Ukraine,
Only because Stalin had ordered the whole nation to be part of his killing game.
This one decision of this man let people suffer and starve in 1932,
No choice to leave, to flee, to get away, strength and bravery in people was all that was left to do.
Among these people was my grandma, a free-spirited little girl,
A ten-year-old wanting to know, who would do such a bad thing in this world?
And not the only to misunderstand why it must be this way,
Why innocent lives were taken, until there was none to take away.
To eliminate the people was the Soviet party's goal,
To erase their culture, beliefs, ideas, that gave the Ukrainian nation its soul.
Some did live through this tragedy, that ended in 1933,
But they were not allowed to share their story in the times of the Soviet Union Regime.
And in the recent years the world has come to know,
That the Holodomor not only a mass murder, but a genocide had been grown.
Many stories already gone, with the people that were left behind,
But we can now commemorate those that suffered the horrid times.
We will remember all the children, all the hardworking people, we'll cherish.
We will remember all the innocent lives that weren't ever meant to perish.
We will let our knowledge help us, to prevent similar tragedies in our world,
Because all we need is peace, to keep us sustained, and not imperiled.

⌘⌘⌘⌘

ОТЧЕ НАШ!

Отче наш, що в небі єси,
Україну нам спаси.
Най святиться Твоє ім'я
й українське знамя.

Най Твоє царство нам прийде -
зірницею зійде.
Най воля Твоя буде нам,
України синам.

Дай хліб насушний з рук Твоїх -
науку для нас всіх.
Провини наші одпусти,
як всім одпустим й ми.

Від нас покусу відверни,
від зради заслони.
Від лукавого нас ізбави
й Україну прослави!

Марійка Підгірянка

⌘⌘⌘⌘

Southern Alberta Guests to the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection

The Chinook Country Historical Society selected St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Congregation and the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection, as one of 60 sites open for public visitation during Historic Calgary Week, July 22 - August 1, 2011. The congregation's 80 or more year contribution to Southern Alberta's rich diversity was among the reasons for their visit to the facility.

The first event of the tour at St. Vladimir's, on Sunday, July 24, involved a visit to the beautiful Congregation Church overlooking the lovely Bow River at 404 Meredith Drive NE. Though the congregation had its start in the early 1930s, the current church was built in 1976. The ongoing beautification of the church with icons continues today. Sixty-five visitors came away from the church tour enlightened and very impressed by Fr. Timothy Chrapko's explanation of the architecture, icons, and our Orthodox beliefs and traditions.

The group then proceeded to the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection, where they were led through the extensive collection by very experienced docents Jean Mekitiak and Elaine Amiot. Utilizing the colourful displays, the docents talked about the artifacts, citing numerous examples of ways in which the culture of our Ukrainian ancestral homeland shaped the experience of early Ukrainian Canadians. It was evident to the guests that many aspects of Ukrainian culture, especially food items such as *verenyky* and *holubtsi*, and folk art forms such as *pysanky,* seem to have become mainstream phenomena in Western Canada. The historians in the group appreciated how Ukrainian Canadiana is a mixture of the old as well as the new. Finally, a very informative discussion and video on the traditional Ukrainian writing of pysanky was led by Orycia Kurczaba.

Detail of an embroidered sorochka from the UMC, UWAC, Calgary Collection

After a thoroughly enjoyable afternoon, the Chinook County Historical Society guests shared their very positive comments with the organizers and docents. We sincerely hope that these most appreciative visitors will share their experiences and interest in St. Vladimir's Church and the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection, with their respective communities.

On behalf of the Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Calgary Collection,
Orycia Kurczaba, Tour Convener

Life and Culture
Життя і Культура

Історичний Потяг українських піонерів завершив свою подорож

Розпочавшись у Канадському музеї імміграції Pier 21 у морському порту Галіфакс, куди приїжджали перші українські емігранти, "Історичний потяг українських піонерів" завершив свій символічний маршрут 9 липня ц.р. у музеї просто неба "Село української культурної спадщини" в провінції Альберта, подолавши таким чином відстань у понад 4,5 тис. км.

Після того, як 20 червня 2011 року в Парламенті Канади відбулася урочиста презентація відповідних ініціатив, з 23 червня до 9 липня ц.р. Посольство України в Канаді організувало культурно-іміджевий проект "Історичний потяг українських піонерів". Учасники проекту здійснили символічну подорож шляхом, що проходили багато перших українських емігрантів в Канаді - від східного портового міста Галіфакс до Едмонтону на заході країни. Вони відвідали ряд міст шести канадських провінцій, зокрема Галіфакс (Нова Скошіа), Монреаль, Ляшін, Сан-Констан (Квебек), Оттава, Ошава, Ніагара-Фолз, Оквіль, Торонто (Онтаріо), Вінніпег, Гардентон (Манітоба), Саскатун, Крайдор, Альбертвіль, Гаффорд (Саскачеван), Едмонтон і Тофілд (Альберта).

У рамках проекту 26 червня відбулася урочиста церемонія відкриття пам'ятника Т. Шевченку у м. Оттава. Ведучими церемонії стали Посол України в Канаді І. Осташ та член Сенату Парламенту Канади Рейнелл Андрейчук.

27 червня в Посольстві України в Канаді відбулося урочисте прийняття з нагоди відзначення 15-ї річниці Конституції України, яке відвідали численні представники дипломатичного корпусу країни перебування, члени Парламенту Канади, мерії міста Оттави, представники міністерств та відомств Канади, а також української громади Канади. Перед присутніми, зокрема, виступив Міністр громадянства, імміграції та багатокультурності Канади Джейсон Кенні. Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер в окремому листі надіслав свої привітання з нагоди цього свята. Серед учасників проекту "Історичного потягу" з України були також Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко, народні депутати України Євген Суслов, Олесь Доній, Генеральний консул України в Торонто Олександр Данилейко, народні артистки України Ніна Матвієнко та Марія Бурмака, бандурист, фіналіст шоу "Україна має талант" Ярослав Джусь та ін.

У заходах проекту з канадського боку брали участь Голова Канадсько-української групи дружби в Парламенті Канади Роберт Сопак, член Сенату Парламенту Канади Консігліо Ді Ніно, члени Парламенту Канади (зокрема, Марк Варава, Леон Бенуа, Девід Крістоферсон та ін.), Прем'єр провінції Альберта Едвард Стельмах, Заступник Прем'єра провінції Саскачеван Кен Кравець, Заступник Прем'єра провінції Манітоба Росана Вовчук, Міністр імміграції та культурних громад провінції Квебек Кетлін Вейл, інші члени урядів та законодавчих органів канадських провінцій. У заходах взяли участь лідери провідних українських громадських організацій Канади, зокрема президент Конгресу Українців Канади Павло Ґрод, ряд керівників та активістів регіональних відділів КУК, президент Ліги Українців Канади Орест Стецiв, голова Українсько-канадської Шевченківської Фундації Андрій Гладишевський, президент Канадско-української Торгової Палати Зенон Потічний та Віце-президент Іван Іванюра, голова громадської організації "Четверта хвиля" Анна Кисіль. Заходи також відвідала президент Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Марійка Шкамбара.

Проект отримав підтримку федерального уряду Канади. Зокрема, член Парламенту Канади Тед Опіц від імені Міністра закордонних справ Канади виступив на церемонії відкриття пам'ятника Т. Шевченку в Оттаві. У свою чергу Міністр інфраструктури провінції Онтаріо

Боб Шареллі передав вітання учасникам заходу від імені Прем'єра провінції Онтаріо Далтона МакГінті.

У заходах взяло участь найвище українське духовенство Канади, учасники проекту відвідали найстаріші українські канадські церкви. З числа мистецьких кіл слід відзначити численні виступи ряду українських танцювальних та співочих колективів Канади. Загалом, у найбільших містах по маршруту "Історичного потяга" щоразу участь брали від 500 до 1000 осіб. Меріям міст презентувалися ексклюзивні пам'ятні скульптури, приурочені до 120-ї річниці поселення українців в Канаді, автором яких став член Національної спілки художників України, Спілки скульпторів Канади, президент Української асоціації художників Канади й віце-президент Канадсько-української мистецької фундації Олег Лесюк.

У канадських містах учасники проекту відвідали численні культурні заходи, провели зустрічі з українською громадою Канади, здійснили візити до музеїв, галерей з українськими експозиціями, українських шкіл, канадських урядових та державних установ, взяли участь у церемоніях покладання квітів до пам'ятників українським піонерам в м.Галіфакс, Івана Франка в м.Ляшін, Тараса Шевченка в Оттаві, Лесі Українки в Торонто, могил відомим канадцям українського походження (у тому числі колишнього Генерал-губернатора Канади Рамона Гнатишина).

Перебуваючи в Едмонтоні, Посол України в Канаді Ігор Осташ вручив медаль НОК України Лукасу Маковському, канадському олімпійському чемпіону Ванкувера-2010 у ковзанярському спорті, який має українське походження, за видатний внесок у розвиток Олімпійського руху.

Train of Ukrainian Pioneers finishes symbolic route in Alberta open-air museum "The Ukrainian Cultural Heritage Village"

As part of a series of events to celebrate the 120th Anniversary of Ukrainian Settlement in Canada and the 20th Anniversary of Ukraine's Independence, the Embassy of Ukraine in Canada realized the cultural and image project of the "Historical Train of Ukrainian Pioneers". This event became the biggest of its kind in the history of Ukrainian-Canadian relations since the proclamation of Ukraine's Independence on August 24, 1991.

Participants in the project took a symbolic trip on the very same route that many of the first Ukrainian immigrants to Canada traversed: from the Eastern port city of Halifax to Edmonton in the West. They visited numerous cities and towns of six Canadian provinces, including Halifax (Nova Scotia), Montreal, Lachine, Saint-Constant (Quebec), Ottawa, Oshawa, Niagara Falls, Oakville, Toronto (Ontario), Winnipeg, Gardenton (Manitoba), Saskatoon, Krydor, Albertville, Hafford (Saskatchewan), Edmonton, and Tofield (Alberta).

Within the framework of the project, the unveiling ceremony of the Taras Shevchenko monument in Ottawa took place on June 26th. Masters of this ceremony were His Excellency Ambassador of Ukraine in Canada Ihor Ostash, and Senator Raynell Andreychuk.

On June 27th, the Embassy of Ukraine in Canada hosted a reception to commemorate the 15th Anniversary of Ukraine's Constitution. The event was attended by numerous representatives of the diplomatic corps of Canada, members of Parliament of Canada, representatives of Canadian ministries and institutions and the Ukrainian Canadian community. Canadian Minister of Citizenship, Immigration and Multiculturalism, The Honourable Jason Kenney, addressed the gathering on behalf of the Prime Minister of Canada, The Right Honourable Stephen Harper.

Among the participants from Ukraine in the "Historical Train of Ukrainian Pioneers" were Deputy Chairman of Parliament Mr. Mykola Tomenko, Members of Parliament Yevhen Suslov and Oles Doniy, Consul General of Ukraine in Toronto Mr. Oleksandr Danyleiko, People's Artists of Ukraine Nina Matviyenko and Mariya Burmaka, finalist of the TV show "Ukraine has got a talent" Yaroslav Dzhus and others.

Among the Canadian Ukrainians participating in the project were Chair of Canada-Ukraine Parliamentary Friendship Group Robert Sopuck, Senator Consiglio Di Nino, members of Parliament (in particular, Mark Warawa, Leon Benoit and David Christopherson), Premier of Alberta Ed Stelmach, Deputy Premier of Saskatchewan Ken Kravets, Deputy Premier of Manitoba Rosann Wowchuk, Quebec Minister of Immigration and Cultural Communities Kathleen Weil, and other members of governments and legislative assemblies of Canadian provinces.

Leaders of Ukrainian organizations in Canada took part in the events. Among them were President of Ukrainian Canadian Congress Paul Grod, a number of leaders and activists of the regional offices of the Ukrainian Canadian Congress, President of the League of Ukrainian Canadians Orest Steciw, President of the Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko Andrew Hladyshevsky, President of Canada-Ukraine Chamber of Commerce Zenon Potichny and Vice-President John Iwaniura, and Chair of "The Fourth Wave" Anna Kisil and President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations Marika Szkambara.

The "Historical Train of Ukrainian Pioneers" project received support from the federal government of Canada. In particular, Member of Parliament Ted Opitz addressed the unveiling ceremony of the Taras Shevchenko Monument in Ottawa on behalf of the Minister of Foreign Affairs. Minister of Infrastructure of Ontario, the Honourable Bob Chiarelli, delivered greetings to event participants from Ontario Premier, The Honourable Dalton McGuinty.

Several members of Ukrainian clergy of Canada took part in the events, and participants visited the oldest Ukrainian Canadian churches. A number of Ukrainian-Canadian dancing and singing ensembles offered memorable performances. In total, approximately 1,000 people shared in celebrations on the route of the "Historical Train of Ukrainian Pioneers". City Halls received exclusive memorable sculptures specially commissioned for the celebration by Oleh Lesiuk, member of the National Artists' Union of Ukraine, the Sculptors' Society of Canada, President of the Ukrainian Association of Visual Artists of Canada, and Vice-President of the Ukrainian Canadian Art Foundation. The project also included numerous other cultural events, including visits to museums, galleries with Ukrainian exhibits, Ukrainian schools, Canadian governmental and state institutions. Wreath-laying ceremonies took place at the monuments of Ukrainian Pioneers in Halifax, Ivan Franko in Lachine, Taras Shevchenko in Ottawa, Lesya Ukrayinka in Toronto, and at the graves of outstanding Canadians of Ukrainian origin (including former Governor General of Canada Ramon Hnatyshyn).

While in Edmonton, Ambassador of Ukraine in Canada Ihor Ostash awarded Vancouver Olympic Games 2010 Gold medalist in speed skating Lukas Makowsky with the National Olympic Committee of Ukraine medal for a significant contribution into development of the Olympic movement.
Having started in the Canadian Museum of Immigration Pier 21 in Halifax where the first Ukrainian immigrants arrived, the "Historical Train of Ukrainian Pioneers" finished its symbolic route in an Alberta open-air museum "The Ukrainian Cultural Heritage Village", after covering more than 4500 kilometres.

Грай Пісне!

Несись, пісне, понад гори,
Понад луги, понад бори,
Несись, пісне, висше хмар,
Хай не гасне в серці жар!
Грай пісне наша, грай!
Звесели наш рідний край!

Хто шукає в смутку долі?
Хто щасливий у неволі?
Хто не має гарних мрій?
Хто не йде за щастя в бій?
Грай пісне наша, грай,
До життя охоти дай!

Лети пісне ген до полю,
Може знайдеш нашу долю,
Лети пісне, поки час,
Поки голос твій не згас!
Грай пісне наша, грай!
Поки час лети, гуляй!

Не пора нам сумувати,
Нам боротись і співати,
Бо де пісня з ділом йде,
Там недоля пропаде!
Грай пісне наша, грай,
Розбуди наш рідний край!

М. Магир

Жінки Постаті
Women of Influence

Hamilton Psychiatrist swims English Channel

On August 21, 2011, Hamilton psychiatrist, marathon swimmer, wife and mother of three sons, Marilyn Korzekwa, has conquered the English Channel. But she says that up until the last 500 meters, she didn't think she would make it. The 54-year old swimmer crossed the Channel from England's Shakespeare Beach near Dover, 35 kilometres to France in 16 hours and 28 minutes, arriving late Sunday.

Korzekwa posted her success in high spirits on her swim blog Monday. "I still can't believe I swam the English Channel," she said.

"I was rapidly getting very cold after the sun set at 8:11 p.m., hence the rapid pace at the end in a desperate attempt to stay warm."

Korzekwa said the hardest part of the swim was "every minute" as she struggled to stay warm in water between 16 and 17 degrees C and the air temperature dipping to 16 at night. But she couldn't find a good enough excuse to quit. She didn't want to come back and try again. "The over three-metre waves broadsiding me for several hours were no picnic, either," she said. "They were even more annoying at 1.5 metres when they got choppy."

The swim raised money for The Good Shepherd Centres in Hamilton. Korzekwa raised money on her own and the organization has been taking donations.

"We are just so appreciative of what she has done. I think it is absolutely amazing for someone to go out and make an effort like this – to go and swim the English Channel," said Wendy Kennelly, Good Shepherd's manager of events and community initiatives. The organization will be recognizing her efforts at its Harvest Dinner in October.

A lifelong swimmer, Korzekwa was the first person to swim Lake Ontario from south-to-north and then north-to-south, a feat she accomplished in 1983 and 1984. She then set her sights on the fabled English Channel. "The waves and swallowing sea water resulted in . . . constant nausea," she said, adding that at one point she could barely lift her right arm.

Now the oldest Canadian woman to swim the channel, Korzekwa said every muscle in her body ached the following day.

She thanked her boat crew, pilots and Hamilton supporters and urged anyone who can to donate to the Good Shepherd Centres.

"She's quite an inspiration to all of us here, and the fact that she chooses to do this and support Good Shepherd is very meaningful to us," said Kennelly.

Korzekwa chose to raise money for The Good Shepherd Centres because, she said before the swim, "they do a lot of good for my patients."

Kennelly still has to confirm the numbers, but at last count before the swim $4,000 has been raised.

Reprinted from
The Hamilton Spectator
jburman@thespec.com
with files from Stacey Escott

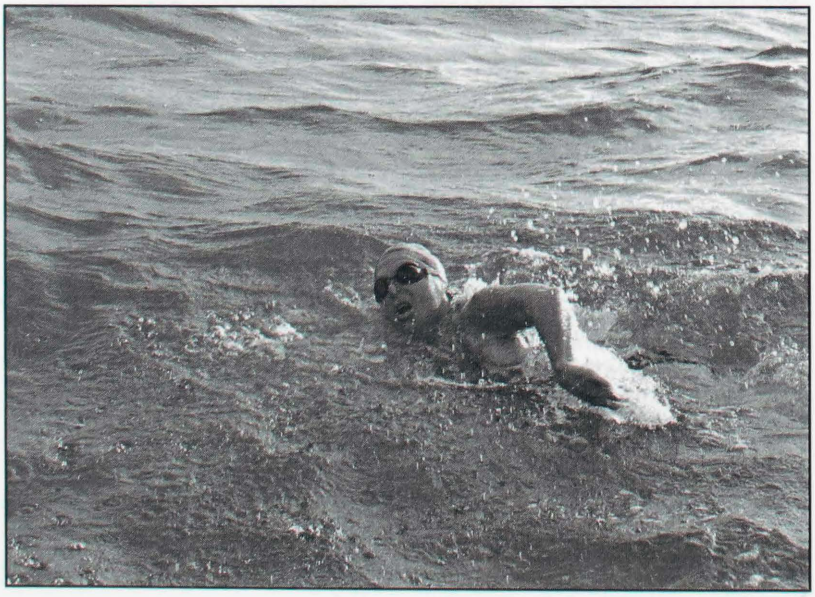

from Marilyn's Blog

www.englishchannel2011.blogspot.com

"For me, marathon swimming is the ultimate mental, physical and emotional challenge".

(Diana Nyad, Other Shores, 1978)

I've always loved swimming. I've been swimming since age 2, competitively since age 13. I'm now 54 and hoping to become the oldest Canadian female to swim the English channel *[Editor's note: Of course, we know now that Marilyn has achieved this record with flying colours!]*; 33.2 kilometres from Samphire Hoe Beach, Dover, England to Cap Griz Nez, France. I swam Lake Ontario from Niagara on the Lake to Toronto in 1983 and from Toronto to Port Dalhousie (north to south against the powerful Niagara River current) in 1984. I was only the second person to swim Lake Ontario north to south, Diana Nyad being the first. The above quote is one of my favourites, especially since Diana at 61 was also recently trying to prove that older athletes can still achieve big goals.

Why the English Channel? I was quoted in the Toronto Star in 1984 saying my next big swim would be the English Channel. But then life happened, I got married, had 3 boys, but always kept swimming at least twice a week. Last summer, Debbie Bang challenged me to swim 26 kilometres in Muskoka. When I finished it, I felt I could have swum further. When Colleen Shields at 58 breezed across Lake Ontario last August (but was foiled by weather at the very end), I realized I could still do another big swim at my age. Swimmers in Dover say the Channel is the Everest of swims. I'm not so sure, people have accomplished longer and colder swims in other parts of the world. For me, there is something about ocean swimming that is the ultimate. The English Channel is part of world history and swimming tradition. My grandmother lived in England and took me to the beach on the channel, so it is also nostalgia and familiar. What really cemented the idea in my mind is pacing Kim Middleton across the channel in 1989. I just "woke up" last September and realized time was running out.

So I have been inspired and supported by a great many people. (Thank you!) In doing this swim I would like to inspire others to dream big and go out and achieve their goals. But, in this journey I have learned that reaching smaller training goals along the way has also inspired others. Swimming Lake Simcoe from Barrie to Orillia, 35 kilometres in 18 hours and 44 minutes is the biggest example of this, especially since the water was 13 degrees Celsius for the first 3 hours. Even if the channel weather foils me on August 21, 22, or 23, it was worth doing.

I am also pleased to be able to use this opportunity to raise money for the Good Shepherd Centres in Hamilton. They run a network of shelters and services for troubled youth, abused women and children, the dying, the mentally and physically challenged, the hungry and the homeless. They strive to support people through crisis and help them re-establish healthy and productive lives. They have been very good to my patients over the years and for this I am grateful. Please support my swim by donating to the Good Shepherd centres. (www.goodshepherdcentres.ca/News/events.htm)

"When you get into a tight place and everything goes against you, till it seems as though you could not hold on a minute longer, never give up then, for that is just the place and time that the tide will turn."

- Harriet Beecher Stowe -

For Our Children
Нашим Дітям

КНИЖЕЧКО МОЯ!

Книжечко моя
Дрібнесенькая!
Люблю я тебе читати,
Листочки ті оглядати;
Відганяєш чорну скуку,
Даєш роскіш і науку, -
Книжечко моя
Дрібнесенькая!

Книжечко моя
Дорогенькая!
Я любити тебе мушу,
Розясняєш мені душу,
Вчиш кохати правду ясну,
Жити чесно, мирно, красно,
шанувати родиноньку
І любити вітчиноньку, -
Книжечко моя
Дорогенькая!

Книжечко моя
Прехорошая!
Все буду тебе читати,
Листочки ті оглядати;
За таку твою прислугу
Ти на все моя, подруго!
Книжечко моя
Прехорошая!

Сильвестер Яричевський

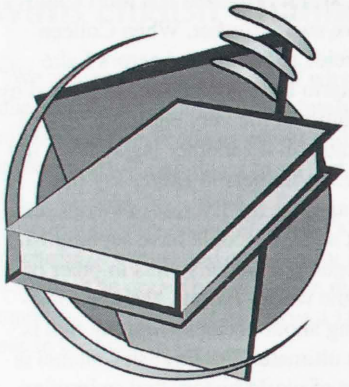

КНИЖКА

Світло об'являється,
Як відкриєш книжку.
Де ж воно дівається,
Як закриєш книжку?

Не впадай в зажурості,
Мій малий читачу,
Я те світло мудрості
В твоїм серці бачу.

Дмитро Павличко

СКІЛЬКИ ГРИБІВ У ГАЙОЧКУ?

(Лічилочка)

Ось грибочки у гайочку
В капелюшиках стоять.
Два грибочки, три грибочки,
Скільки разом буде? (П'ять!)

Марія Познанська

Remembrance Day

Remembrance Day comes and goes
Crimson poppies questions pose
Why does history repeat over the years?
Why do wars erupt on tensions and fears?

Why are lives sacrificed on a battle field?
How long will families their loved ones yield?
How long must the sadness of wars
needlessly reign?
How long will earth be dyed a crimson stain?

Through the sobbing centuries wars have started
Through the singing centuries foes have parted
When will their sad lessons learn?
When will they permit freedom and peace
to return?

Wars have come and wars have gone
The living on Remembrance Day poppies don
Why are there wars and why are there foes?
When will they end earth's suffering and woes?

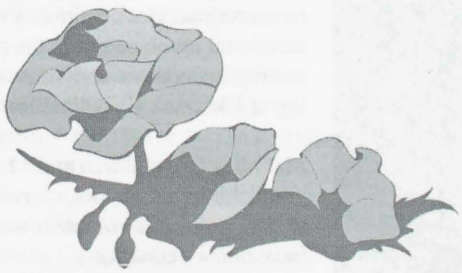

The Poppies Message

The crimson poppies have a
message to tell
Watching over soldiers, sailors, airmen who
fighting fell
"Let peace reign supremely on earth all around
Let everyone live together in harmonious sound."

The crimson poppies have a secret to share
"Live in peace with all and the loved ones you care
The earth is too beautiful a planet to destroy
Let nations no warfare but love employ."

The crimson poppies have a song to sing
Earth's mournful melodious lullaby they bring
Singing of love, tolerance and peace on earth
Where all contribute uniqueness to joy and mirth.

The crimson poppies their silent sentinel keep
While loved ones over their fallen weep
For who can bring back to Life a loved one's face?
Only peace will restore earth's progress to the
human race.

Both of the above poems are by
Mary (Hrenchuk) Pankiw (Copyright 2003)

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❒ Renewed Subscription ❒ Gift for a friend ❒

Name of Subscriber _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If gift, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Dr. Mary Pankiw (Hrenchuk) receives Eira "Babs" Friesen Lifetime Achievement Award

The Eira "Babs" Fiesen Lifetime Achievement Award was created "to honour a woman, who, like Babs, has demonstrated courage and persistence, and has made a unique contribution to women's equality in Winnipeg."

The Award was presented to Dr. Mary Pankiw by The Hon.Jennifer Howard, Minister Responsible for the Status of Women, at the 35th Anniversary of the Women of Distinction Awards at the Winnipeg Convention Centre on May 4, 2011.

An educator for over 42 years in all levels of the public school system, Mary also taught English as a Second Language to immigrant women and children, as well as Ukrainian heritage classes. Commencing her teaching career at age 19, she has taught, mentored and inspired generations of students and young women.

She has spent her life working to expand opportunities and promote human rights through education, community service and advocacy. A voice for women and seniors, she has worked through local and national organizations to create awareness and evoke change.

Mary's community leadership roles include serving as President of the Ukrainian Canadian Women's Council/Комітет Українок Канади (including acting as the representative to the Ukrainian Canadian Congress-Manitoba Provincial Council), Manitoba Society of Seniors, Council of Women of Winnipeg, and Councils of Women of Manitoba: Life Members Association.

A life-long learner, Mary studied at the Taras Shevchenko State University in Kyiv, Ukraine, and at the Ukrainian Free University in Munich, Germany.. As an elected delegate to the National Council of Women of Canada, she attended and participated in the International Women's Conference held in Kyiv, Ukraine, in 2006.

She has received numerous honours, including a YMCA-YWCA Women of Distinction Award in 1998, and is profiled in Chatelaine's "Who's Who of Canadian Women, 1998-1999. One of her latest honours in 2010 includes the University of Manitoba'sDistinguished Alumni Award for "outstanding contribution and service to the Canadian and Ukrainian Canadian community." Active in more than a dozen organizations, she really never retired. Her continuous organizational involvement in the community includes annual volunteering at Ukraine's Kyiv Pavilion.

Mary has five children and 11 grandchildren. She looks forward to continuing her volunteer work for women's equality.

Mnoniyi lita, Dr. Mary Pankiw!

Submitted by Anne Hrenchuk
Photo by Dan Harper

Неділя Всіх Святих

"Вірою царства вони побивали, правду чинили, отримували обітниці пащі левам загороджували" *(Євр. 11:33)*

Друга неділя після Зелених свят присвячується Всім Святим, всім тим від віку померлим, що своїм життям угодили Богові. Душі їхні перейшли до утіх Царства Небесного і в теперішній час своїми молитвами для нас випрошують Божу ласку.

Їх так багато, що Свята Церква немає спроможності кожного зокрема згадати, тому що не всі їхні імена відомі.

Щоб нікого не образити, в Церковному календарі є дві особливі неділі: 1-ша неділя після Зелених Свят Всіх Святих, і 2-га Всіх Святих, що в землі українській прославились.

Саме в ці неділі ми віддаємо належну пошану всім знаним і незнаним святим, а заслуги знає тільки Бог.

В цю ж Святу неділю приїхав із Торонто Священніший Владика Андрій, який відслужив Святу Літургію в Українському Православному Соборі Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві.

Це була його перша Візитація як Преосвященнішого Владики. В Богослуженні взяли участь Диякон Богдан Мельник і отець Ігор Охрімчук, настоятель нашої церкви. Святу Літургію відслужено на високому духовному рівні.

Після закінчення богослуження бідбулась бесіда із парафіянами Церкви та Владикою Андрієм.

Церковне жіноцтво приготовлено обід, а після обіду Владику Андрія привітали отець Ігор Охрімчук, Ліза Малярик від Союзу Українок Канади. Марія Стадник, референтка, привітала від всіх парафіян Церкви.

"Ваше преосвященство Владико Андрію! Ми, всі парафіяни нашої Православної Церкви, надзвичайно щасливі донести цю сьогоднішню молитву до Небесного Вітця і просити, щоб Він завжди посилав свою щедру благодать на Вас, дорогий Владико, і дарував Вам доброго здоров'я, щоб працювати для блага нашої славної святої Церкви з метою наповнене її молодою зміною".

"Хай мир у серці Вашому панує,
та ангел Божий щастя Вам дарує!"

Ваша свята присутність сьогодні надихнула на всіх нас парафіян:
"Щоб жити за велінням Божим,
І служити всім серцем Йому.
Щоб у світі не було ніколи,
Ні трагедій, ні горя,
А люд увесь радів би цьому!"

Другою частиною святкової трапези була історична подія, а саме "Відкриття пам'ятника Тарасу Шевченку в Оттаві на території Собору Івана Хрестителя"

Всі парафіяни організовано відправились до Святого місця, де взяли участь в посвяті пам'ятника нашого Батька, Кобзаря Тараса Шевченка.

Свято відбувалось із участю політичних, релігійних та громадських лідерів з Канади та України.

Безкоштовний концерт з участю української заслуженої артистки Ніни Матвієнко та артистичних колективів із Канади і України.

Яке велике щастя для нас всіх побувати на такому чудовому святі - Відкриття Святого пам'ятника Тарасові Шевченку в Оттаві - серці Канади!

Дорогі українці!
Шануймо нашу рідну землю
Канадійську та Українську,
Примножуймо їхню красу,
Щоб і майбутнє покоління
Цю мрію мали за найвищу свою мету!"

Батьку Тарасе наш, поглянь з висоти на славних українців-канадійців, що величну шану прийшли віддати Тобі, дорогий наш Кобзарю!
Ти чуєш тут свою материнську мову,
Любов і щиру допомогу.
Ти завжди ідеш гордовито в безсмертя,
Щоб світить, як зоря,
І до правди вказати дорогу!

Марія Стадник, референтка від Союзу Українок Канади в Оттаві

Happy 50th Anniversary to Gordon and Nancy Zavediuk!

Please accept our donation of $100 to the Promin Press Fund to honour Gordon and Nancy Zavediuk of West Vancouver BC on the occasion of their 50th Wedding Anniversary, celebrated on May 27, 2011. May God grant them many more years of good health, happiness and love always. Mnohiyi lita!

Submitted by Stephanie McNee (кума) and Sylvia Donovan (дружка)

THE WHISTLEBLOWER

Inspired by actual events, Kathy (Academy Award® winner Rachel Weisz) is an American police officer who takes a job working as a peacekeeper in post-war Bosnia. Her expectations of helping to rebuild a devastated country are dashed when she uncovers a dangerous reality of corruption, cover-up and intrigue amid a world of private contractors and multinational diplomatic doubletalk. Directed by first time filmmaker **Larysa Kondracki**, the film also stars Academy Award winner Vanessa Redgrave, Monica Bellucci and Academy Award nominee David Strathairn.

— WRITER/DIRECTOR —

While finishing the M.F.A. directing program at Columbia University, **Larysa Kondracki** first heard about the epidemic of sex-trafficking. A Canadian-born Ukrainian, the topic resonated deeply with her. After learning of Kathryn Bolkovac's fate, Kondracki reached out to her about telling her story, spent time with her in Amsterdam, and ultimately spent two years in Europe with co-writer, Eilis Kirwan, researching the subject of trafficking, and speaking to NGO workers and high-level United Nations, EU and OSCE representatives. This work led to the script for THE WHISTLEBLOWER. Kondracki is currently based in Los Angeles and has written feature projects for Focus Features, HBO Films, Participant Media, and Showtime Entertainment, amongst others. She also has numerous projects in development.

Rachel Weisz as Kathy Bolkovac

Larysa Kondracki was born in Toronto and studied English and theatre at McGill University. She received an M.F.A. in film direction from Columbia University and directed the short film Viko (08) which played at many film festivals to widespread acclaim. THE WHISTLEBLOWER is her feature directorial debut.

THE WHISTLEBLOWER is a film that hearkens back to the Golden Age of American independent cinema from the early 70's, yet at the same time is an inherently modern interpretation of the political thriller. Like any broad reaching story, its genesis was relatively modest – in the early 2000s, director Larysa Kondracki was based in New York conducting research on what would soon be her feature debut. Born and raised in Toronto, she grew up with strong ties to the Ukrainian

community there and used that as inspiration for the story that she wanted to tell. She explains, "As a Ukrainian, it was important to me to tell the story of trafficking, but I had no idea just how broad the crime was." Early on in the process, she came across the story of Kathryn Bolkovac, a Nebraska cop that ended up blowing the whistle on what was to be one of the greatest cover-ups in the history of the United Nations. "Once I read about Kathy, I contacted her," states Larysa, "and asked Eilis Kirwan, my co-writer to come on board. We knew it was a very big story at the time."

It was a very big story indeed, which had long-reaching ramifications for international social policy, law and human rights. Surprisingly enough, even though it received tremendous attention in the press and with the overall public in Europe, Bolkovac's lawsuit was relatively unknown on the other side of the Atlantic. Similar to the modest beginnings of the film, the actual true-life story started simple enough – a single mother wanting to provide for her children. This single mother just happened to be a celebrated police officer from Nebraska, and intrigued by the opportunity, she jumped at the chance to travel to post-war Bosnia under contract by the UN to police international law. Bolkovac states, "I came in as a very naive Midwestern cop wanting to do the right thing, wanting to bring justice to a lawless world, and I found lawlessness within my own ranks… in the end it was a real awakening for me."

Kathy arrived in Bosnia in 1999. She quickly learned the rules that applied back home in the States were no longer, in a place that had faced years of internal strife. She had actually been aware of the situation much earlier and felt she had a calling to go: "A few years prior to me going to Bosnia, I had been sitting on my sofa in Lincoln, Nebraska watching the war in Bosnia on TV. Seeing the faces of what could have been my relatives because my family has Croatian roots. At that time I really felt like I was going to be there someday but really never knowing in what capacity it would be…it sounded like a worthy cause, something I could really learn from and wanted to do." Once hired to go, Kathy began to have misgivings about the situation she was about to enter and the people with whom she would be working. When asked if she had a definitive moment where she realized something was wrong, Bolkovac explains, "There were clues before I left Fort Worth, Texas. A gentleman, I use the term very loosely, sitting with us by the pool having a casual beer, announces to the crowd that he knew where to find really nice 12 to 15-year-olds. That stuck in my mind, I registered it, I checked it but really tried to get rid of it. But when I got to Bosnia and started seeing the brothels and running into these women and investigating these crimes it all came back to me. It was so clear to what he was talking about…and then I had to find out for myself the truth."

Bolkovac would make an impression during her time in Bosnia, as she quickly established herself as an individual that brought a lot of real-world experience to her job. Madeleine Rees, who is played by Vanessa Redgrave in the film, was head of Women's Rights and Gender Unit at the time. She says, "It was in 1999, 2000 that real issues of trafficking for purpose of sexual exploitation were being established. Kathy…was identified fairly early on as someone who had a great deal of experience in domestic violence…It seemed obvious that she would be a perfect candidate to come and work with us on the policing angle of combating trafficking." It was because of who Kathy is as a person that she discovered a far greater issue at hand – the involvement of the "peacekeepers" in trafficking young women. Rees goes on to explain, "Because she is an investigator by training but also by instinct she couldn't let it go. She couldn't just do what she was told to do…she went to the bars, she saw the guys in the bars. She was reporting that to her superior officers and to me. Gradually it was becoming more and more evident that there were far, far greater numbers of men involved from the international police task force and from international organizations that we had any awareness of."

It was this realization and her need to confront the truth that put Bolkovac in a precarious position. "For me it was really shocking," Bolkovac explains, "because I felt that my motives were genuine and I was here to help. I wasn't here to hunt down police bad guys…When I began investigating the internal corruption involvement of our own police forces and our own internationals in the sick world of trafficking, I didn't expect the backlash that I got." As she dug deeper and deeper, the situation became untenable and because she was a threat to the face of the rebuilding project in Bosnia, the powers that be found an excuse to fire her. Bolkovac, being the person she is, filed a wrongful dismissal case against her employers and finally cleared her name in 2001.

Learn more about The Whistleblower and where you can see it in select North American cities at www.the-whistleblower-movie.com.

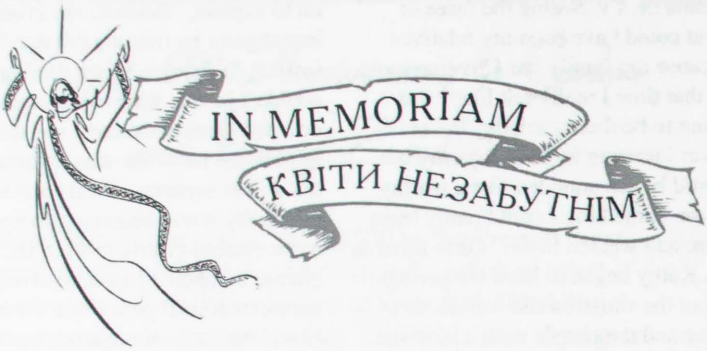

MARY HARASIM
1922-2010

Founding Member of St. Elia's Ukrainian Orthodox Church and Ukrainian Women's Association, Lesia Ukrainka Branch, Edmonton

Mary Harasim passed away suddenly at 87 years of age on March 10, 2010 at her home in Edmonton, Alberta.

Mary was born in Ukraine in 1922 and came to Canada in 1928 as a small child with her mother, to join her father who had come to Canada two years earlier. She grew up in Beverly which is now part of Edmonton, but at that time, was a separate municipality. She attended Beverly, Highlands, and McDougall Commercial High School, graduating with honours in business administration and later taking courses in business and law at the University of Alberta.

Upon graduating Mary worked in several law offices as a legal secretary and bookkeeper. Her longest term was with the law office of P. J. Lazorowich, during which time she typed all the legal documents for the newly formed Ukrainian Orthodox Church of St. Elia. At that time she decided to join the new church (previously she was a member of St. John's Cathedral) and became one of its founding members as well as a founder of St. Elia's Ukrainian Women's Association of Canada, Lesia Ukrainka branch, and the local CYMK branch.

In 1971 Mary left the law office, having been appointed by the City of Edmonton to form and operate the city's first Landlord and Tenant Advisory Board, where she managed the office until her retirement in 1989. During her employment she won many awards for her achievements, published articles and books on landlord and tenant matters, appeared regularly on radio and television talk shows, and gave seminars at universities, colleges, schools, and conferences across Canada.

During her lifetime, Mary was an avid community worker. She served on many government boards such as the Edmonton Housing Authority (now known as Capital Housing Authority) and the Friends of the Ukrainian Cultural Heritage Village Board. She was a founder of St. Elia's Ukrainian Senior Citizens' Home (Pysanka Manor) and was president of the society until the facility was consolidated with Norwood Senior Housing Association in 1994. Mary also served on the executive of the Ukrainian Professional Business Club and the Norwood Legion Ladies Auxiliary, both in Edmonton.

Mary loved her church and served on the church board as well as holding the position of President of the UWAC from 1996 to 2000. It was during her tenure that the UWAC celebrated its 40th anniversary in 1999 and 50th anniversary in 2009, when its long standing members were honoured with certificates and gold pins. In celebration of the millennium of Orthodoxy in 1988, Mary spearheaded a project between the UWAC and Club Trident to install a sign on the church grounds. Later she served on the building committee for St. Elia's new Cultural Centre.

During the Alberta Provincial Centennial Celebrations in 2005, Mary was one of the 100 citizens chosen by the city and province for outstanding contribution in public service. Her name appears in the commemorative book, "100 Years of Excellence in Public Administration," launched at Government House where Mary was among those honoured.

Mary was known for her kindness, caring, and consideration of others. She was most happy when she made others happy, and was a good friend to all. She especially loved and was very proud of her daughter and her granddaughters, and all of their achievements.

For those who knew her she will be ever remembered for her enthusiasm, her dynamic and vibrant personality, and especially for her ever-ready smile. She leaves to mourn her loving daughter, Linda, a professor at Simon Fraser University in Vancouver BC, and her two loving granddaughters, Tanikka and Tasya, who were the loves of her life and often stayed with their Baba. Mary also leaves to mourn her extended family members in Ukraine. Mary was predeceased by her father William Myronyk in 1970 who, until his passing, served as Church Elder at St. Elia's; her brother Michael Myronyk in 1989; and her loving mother Katherine Myronyk in 1993. Katherine was also a church and UWAC member at St. Elia's for many years. Mary was also predeceased by her ex-husband George Harasim in 2002.

May her memory be eternal! Vichnaya pamyat!

Submitted by the Lesia Ukrainka Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada at St. Elia's Church in Edmonton, Alberta with a donation of $200 to the Promin Press Fund

As an everlasting wreath in loving memory of my **parents Olena and Michael Mandziuk and my brother Raymond**, please accept this donation to the Promin press fund in the amount of $25.00.

May their memory be eternal!

Irene Gudzowsky
Toronto, Ontario

Elizabeth Korol
1930 – 2011

Elizabeth Korol of Edmonton, Alberta passed away peacefully on June 20, 2011 at the age of 80 years old in Royal Alexander Hospital in Edmonton, Alberta. She was born in Primula, Alberta (near Elkpoint) in 1930 to the Pawlyk family, second in line of three girls and one boy. Elizabeth married Andrew Korol in 1960 at St. John's Cathedral in Edmonton, Alberta. They made their home in Edmonton ever since and were blessed with a daughter Jennifer.

Elizabeth and her husband joined the St. Michael's Parish in 1962 where they were very much involved in the church when the church was first being built. Liz has been on the church executive as recording secretary for 19 years starting in 1983. At that time the meetings were conducted in the Ukrainian language, therefore Liz wrote minutes in the Ukrainian language.

Elizabeth became of member of the Ukrainian Women;s Association of Canada, Knyhynia Ol'ha Brancha in 1973 where she has held many positions, Sunday School teacher for 7 years; Ukrainian School Committee for 7 years, Ukrainian Cultural Committee for 7 years, recording secretary (Ukrainian) for 4 years, Church Committee for 8 years, vice-president for 2 years, and cooks helper for 14 years. She also was on the Provincial Executive of UWAC serving on various committees. She also helped at bazaars, perohy making, baking, etc.

Her daughter Jennifer attended Ukrainian school and Sunday school and was a member of CYMK. Liz always had a smile on her face, busy as she was she always had time to say "Hello, how are you" to anyone she met. She was always available for anyone who needed a ride to church or elsewhere.

Along with her sisters, Liz cared for her ailing mother for many years.

Left to cherish her memory is her loving family – daughter Jennifer and husband Francis, sisters Eugenia Pawlyk, Joanna Yaremkevich and nephew Kenneth Yaremkevich (Wendy). She was predeceased by husband Andrew, mother Catherine, and brother Edward.

In celebrating Elizabeth's life a funeral rite was held on June 24th, 2011 at St. Michael's Ukrainian Orthodox church in Edmonton, Alberta with Rt. Rev. Father Archpriest Nicholas Rauliuk and Dobr. Jeannette Rauliuk as canter. UWAC Knyhynia Ol'ha Branch members held the UWAC flag and candles as an honour guard in her memory. Following the interment at St. Michael's cemetery luncheon was served at St. Michael's Parish hall. Nephew Kenneth Yremkevich presented the eulogy of the late Elizabeth and thanked Father Nicholas and Dobr/ Jennette for the funeral service and payers to the family. He also thanked the UWAC branch for the lovely lunch, the pallbearers and everyone who attended the funeral.

Son-in-law Francis expressed his condolences to the family.

President Andrew Feniuk of the parish gave condolences on behalf of the parish. Dorthy Stachniak expressed condolences from the UWAC branch to the family.

As an everlasting wreath in memory of Elizabeth Korol, the UWAC Kniahynia Ol'ha Branch is donating $25.00 to the Promin Press Fund.

Written and submitted by Frances Tarnowetz

Donations
$50.00 St. Michael's UWAC Edmonton, AB
$50.00 Mrs. Pawlyk Edmonton, AB

JUSTINE FEDEYKO
1914 – 2011

On June 4, 2011, **Justine Fedeyko** passed away at the age of 97 years in St. Albert, Alberta in the West Country Hearth Nursing home.

Justine was born March 19th, 1914 to Michael and Eve (Gizen) Raychyba in Prelate, Saskatchewan the fourth in a line of eight girls and one boy. She had a good command of both Ukrainian and English lanaugage, both reading and writing which she learned from the older siblings. She was able to finish grade 8 at the age of 12 years old. Then Justine was sent to the Petro Mohyla Institute in Saskatoon to finish her high school. She resided there from 1927 to 1930. To pay for her room and board she worked at Stacey Jewelers.

Justine also attended the Nutana Collegiate while staying at the Institute. At the Institute she played the mandolin in a mandolin orchestra. She borrowed the mandolin from a good friend Bill Fedeyko. A thank you note was sent for the use of mandolin which began the correspondence that led to Bill popping the question with the request that Justine wouldn't mind sitting on a spple boxes as chairs. Justine also borrowed $50.00 from Bill for her wedding dress which she never paid back.

Bill and Justine were married in St. John's Cathedral in Edmonton in 1938 and moved to St Michael Alberta. Here Justine ran a store and post office,, where their three sons and one daughter were born. In 1952 they moved to Fort Saskatchewan, Alberta. In a short time they moved to High Level, Alberta and farmed on Justine's parents homestead. In 1978 there was another move to Kelowna, B.C. where they resided for 18 years. To be closer to their family in 1996 they moved to St. Albert near Edmonton.

They lived in a condo until their health failed them, at which time they were accepted to the West Country Hearth Nursing Home. In 2011 Justine celebrated her 97th birthday and her husband Bill of 72 years celebrated his 100th birthday.

Over the eyars Justine's hobbies were needlework, knitting, crocheting, cross stitching and her favourite was to do petit point. She loved to dance and play the mandolin. She also was a great cook.

Her faith was strong and she was always active in the Ukrainian Orthodox Church. The Ukrainian Women's Association of Canada was very important to her. Some fo the places where she lived there were no organized branches of UWAC but she faithfully paid her membership to the National UWAC and always kept in close touch with the organization. Therefore, she was a member for 63 years. In 1996 she received her 50 year certificate and pin as a member to UWAC.

Justine and William became members of St. Michael's prish in 2000 and Justine joined UWAC Knyhynia Ol'ha Branch in 2001.

Justine leaves to mourn her death her husband William, three sons – William S. (Darlene) of St. Albert, Eugene (Lllian) of Lima, Peru, Dennis (Barbara) of Grande Prairie, daughter Kathie (Percy) of St. Albert, nine grandchildren, nine great grandchildren, three sisters survive her – Mary Panko of Kelowna, B.C., Isabelle Darcovich of Edmonton and Stephania Bosovich of British Columbia.

A memorial service was held at First Memorial Harmony Chapel with Rt. Rev. Mitred Archpriest Fr. Nicholas Rauliuk officiating. Funeral service and burial were in North Battleford, Saskatchewan.

Vichnaya Pamyat!

Written and submitted by Frances Tarnowetz
Donation of $50.00 from St. Michael's UWAC Edmonton, AB

Ірина Грач
1922 - 2011

Після довгої хвороби паралічу **бл. пам. Ірина Грач** упокоїлася 6-го червня 2011 р. в Едмонтоні, Альберта на 89-му році свого земного життя. Останні роки її життя вона провела у Домі Опіки, де вона упокоїлася.

Покійна Ірина народилася у 1922 р. на Україні, село Чорноліс на Галичині у родині Данилюків. В час другої світової війни Ірині було 20 років, коли її забрали до Німеччини на роботу до фабрики. Тут вона переживала трудні часи - робота була тяжка, їсти було мало, і дуже скучала за родиною у дома. Після війни вона не повернулася до дому на Україну. В той час життя в Україні було дуже трудне, і тому Ірина вирішила виїхати до Англії. В Англії вона познайомилася з Павлом Грачем і вони одружилися 28-го листопада 1948 р. Вони в Англії жили 8 років, де народилася одна донечка, яка, на жаль, померла. Також там народилася донечка Галина і син Володя. Для того, щоб мати краще життя, родина Грачів виїхала до Канади в 1953 р. і посилилася в Альберті в околиці Вайлдвуд. Тут вони фармерувала і тут народився син Роман.

На фармі було трудно доробитися і вони перебралися до Едмонтону і поселилися недалеко церкви Св. Михаїла, де стали членами в 1964 р. і Ірина записалася до Союзу Українок Канади, відділу ім. Кн. Ольги. Будучи членкою СУК, Ірина дуже любила працювати у церкві - була довгі роки господинею церкви, де вона тримала порядок і чистоту. Також щедро жертвувала на церковні потреби. Вона мала велике задоволення піклуватися своїми квітами і яблуневим садком. Також дуже любила помагати своїм дітям і онукам.

Діти родини Грачів користаються українською мовою, читають і пишуть по-українськи. Діти також ходили до української і недільної школи і до церкви та були членами СУМК. Частина онуків і правнуків є активні в рідній школі і в церкві.

Покійна Ірина лишила у глибокому смутку доньку Галину (Богдан Єринюк) і синів Володя і Романа, сім онуків і п'ять правнуків. Її муж упокоївся у 2004 р.

Похоронні відправи відбулися в церкві Св. Михаїла 13-го і 14-го червня. Чин похорону відслужив прот. о. Равлюк а добр. Равлюк, дякувала. Едмонтонський хор "Вітер", диригент Леся Погорецька, співали Панахиду.

Після обіду зять Богдан Єренюк, господар програми, представив життєвий шлях Ірини, та покликав онуків скласти співчуття з приводу упокоєння їхньої баби. Приятелька Фіона Тарновець склала співчуття від себе і від відділу СУК ім. Кн. Ольги. Голова церковної громади Св. Михаїла Андрій Фенюк склав співчуття від членів громади.

Від родини, Богдан Єренюк подякував отцеві і добродійці Равлюк за проведення похоронних відправ, Лесі Погорецькі і хорові "Вітер", СУК за приготовлення обіду, родині, яка прибула на похорон, і усім присутнім.

На нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. пам. Ірина Грач СУК відділ ім. Кн. Ольги жертвує $25.00, а Галина Якенюк $30 на пресовий фонд "Променя". Вічна їй пам'ять!

Irene Hrach, of blessed memory, passed away at the Dickenfield Nursing Home in Edmonton, Alberta on June 6th, 2011 at the age of 89 years She was born in 1922 into the Danyluk family in Ukraine in the village of Chornolis, Halychyna into the Danyluk family.

During the Second World War when Irene was 20 years old, she was forcibly taken from her home to Germany to work in a factory. Here she endured difficult times - work was strenuous, food was scarce, and she missed her family in Ukraine. When the war was over she decided not to go back to Ukraine as the future there was very unpredictable, so she chose to go to England. In England she met and married Paul Hrach on November 28, 1948. Their first-born daughter died as an infant. Later they were blessed with a daughter Halyna and a son Walter.

The family immigrated to Canada in 1953 in search for a better life, and settled on a farm in the town of Wildwood, Alberta, where their son Roman was born. Shortly after they moved to Edmonton, Alberta and settled near St. Michael's Church, where they became members. Irene joined the Ukrainian Women's Association of Canada, Kn. Olha branch. She loved to work in the church and as a member of the church committee assisted in its upkeep. She

donated generously to both the Parish and the UWAC.

The late Irene Hrach leaves to mourn her passing - her daughter Halyna (Bohdan Yereniuk), sons Walter and Roman, seven grandchildren and five great grandchildren. Her husband Paul passed away in 2004.

A Prayer Service and Funeral Rite were held on June 13th and 14th at St. Michael's Ukrainian Orthodox Curch with Rt. Rev. Mitred Archpriest Fr. Nicholas Raliuk officiating and Dobr. Jennetter Rauliuk as cantor.

The program after the dinner was chaired by son-in-law Bohdan Yereniuk. He presented an overview of Irene's life and shared many memories. He called upon the grandchildren to express their condolences on the passing of their baba. Fiona Tarnowetz, Irene's good friend expressed condolences from herself and from the UWAC. Andrew Feniuk, the president of the Parish Council expressed consolences on behalf of the members of the church. Bohdan Yereniuk thanked Fr and Dobr Rauliuk for officiating at the funeral and prayer service, as well as for their prayers and condolences to the family. Bohdan also thanked the relatives who came from far and close by, and all who attended, as well as the members of UWAC for preparing and serving a delicious meal.

As an everlasting wreath in memory of Irene Hrach the UWAC, Kn. Olha Branch is donating $50.00 to the Promin Press Fund, and as well Halyna Yereniuk is donating $30.00. May she rest in peace!

Submitted by F. Tarnowetz
Promin representative

Бл. пам. Микола Т. Близнюк

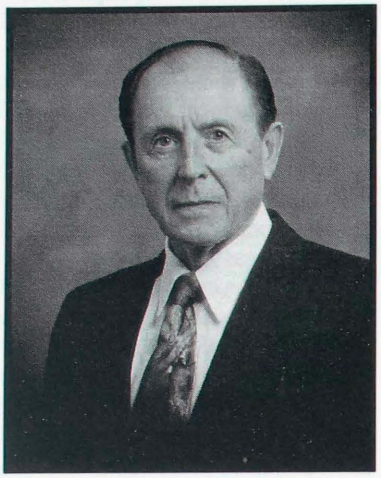

Кожна громада з сумом зустрічає несподівану вістку про перехід у вічність їхніх членів; як це сталося і в громаді Пресв'ятої Тройці, міста Лондон, Онтаріо, 21 квітня 2010 року несподівано упокоївся на 78-му році свого трудолюбивого земного життя **Микола Тимофійович Близнюк**.

Покійний народився в Україні в селі Лиман Добропільського району, Донецької області, в родині Тимофія і Євросинії Близнюк.

Маленьким дитятком з батьками переживає розкуркулювання, а також і голодомор; тільки Господь знає таємницю його спасіння. Як тут також не забарилася воєнна хуртовина і понесла у вирій но всій Європі. По закіченні війни в Німеччині попали в табори переміщених осіб. 1948 вся родина переїзджає до Англії в місто Галіфакс, і 16-річний Микола починає вже працювати.

Але все-таки, як не добре було, але Канада тягла до себе, і в 1951 році вони з батьками і старшим братом Олексою перемандрували до Канади і осілися в місті Сан Томас, Онтаріо, де вже проживав Миколин двоюрідний брат Данило Близнюк. Багато прийшлося молодому хлопцеві перейти різних робіт. В той час брав, що траплялося, навіть будував Сант Томас – Elgin General госпіталь! І все-таки своєю наполегливістю він таки опанував добру професію "Tool & Die" а також очолив менеджмент всієї продукції компанії "Hayes Dana". Після 40-річної праці в 1994 пішов на заслужений відпочинок.

В 1957 році він одружується з Валентиною, дочкою Федора і Акилини Подопригора. Микола і Валентина виховали гарну примірну родину, добрими членами парафії Пресвятої Тройці в Лондоні, Онтаріо. Покійний довгі роки був членом церковної управи і виконував всі свої обов'язки бездоганно. Любив свою церкву і турбувався нею.

Похорон відслужив прот. Славомир Ломашкевич 24 квітня 2010 року, в церкві Пресвятої Тройці, під чудовий спів церковного хору під проводом Оксани Метулинської. Церква була переповнена родиною, друзями і парафіянами, які прийшли провести Миколу на вічний спочинок. Тяжко було прощатися з людиною, з якою прожили майже все життя. Але все приходить до кінця, якого ми не в змозі заперечити. Похоронили на українській дільниці цвинтарі Моунтплезант міста Лондон.

По похороні відбувся поминальний обід у церковній залі. Порядок тризни проводив Володимир Решетняк. Син

покійного Григорія подав всю біографію свого батька. Від церковної управи склав співчуття О. Гуйта; від Союзу Українок Галина Педенко; від племінників, К. Кошарна-Веллінга; від сестер Т. Кошарна, і від Золотого віку, В. Хома. Залишив покійний Микола в глибокому смутку дружину Валентину, сина Івана з дружиною Каралин і внуки Вікторія, Микола, Анн і Степан. Сина Андрія з дружиною Ларисою і внуки Наталку і Андрія, як також близьку і дальшу родину в Україні.

Нехай Милосердний Господь прийме душу покійного в своє царство небесне і оселить його між праведними, а тяжко засмученій родині нехай Господь допоможе перенести тяжке горе, а пам'ять про покійного нехай буде вічною між нами.

Вічна йому пам'ять!

Подала дружина Валентина
Близнюк із пожертвою в сумі
$100 на пресовий фонд

SUS FOUNDATION OF CANADA
Established 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institutes, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

ukestef@yahoo.ca
or
SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto, ON M5S 2H4

DEADLINE FOR CHRISTMAS GREETINGS

If you would like your Christmas Greeting to appear in the December/January issue of Promin, it must be received via e-mail (promin50@yahoo.ca) or snail mail (address on inside front cover) by November 1, 2011. Rate is $50 per greeting.

ПОЗДОРОВЛЕННЯ З НАГОДИ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

Різдв'яні поздоровлення появляться в числі журналу за грудень/січень. Отож просимо надіслати їх до редакції на адресу подану в журналі, або на е-пошту (promin50@yahoo.ca) не пізніше як до 1-го листопада, 2011 р. Кошт $50 за привітання.

from our readers

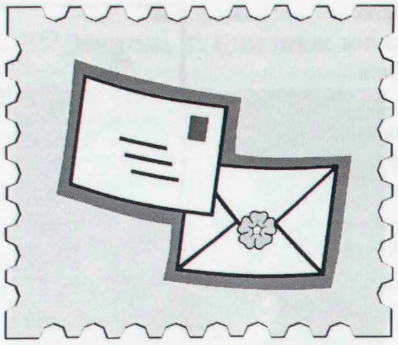

Enclosed is a cheque for my subscription as well as a donation to Promin. I enjoy it, and it helps me to be able to read in Ukrainian. May God bless all the women who put out this wonderful magazine.

Domka Sturby
Sudbury ON

****

До Хвальної Редації Промінь,

Бажаю Вам якнайкращих успіхів у дальшій праці виданні цінного журнала, який вже 50 років несе просвіту для нашого жіноцтва та всього українського народу.

Нехай Всемилостивий Господь подає Вам сили, здоров'я для так вельме корисної праці, яку Ви виконуєте.

З найкращими побажаннями,
добр. З. Туржанська

****

Я така горда нашим журналом "Промінь", що так довго вже існує і таку важливу роботу виконує!! Щоб Промінь далі довго продовжував існування!

Леся

Attached is a write-up from the museum Calgary Collection for Promin. Best wishes for your continued success in the publication of this very worthwhile journal. Your dedication and, I am sure, many hours of preparation and research are greatly appreciated.

Thank you very much,
Jean Mekitiak

****

Belated congratulations on the 50th anniversary of our magazine Promin. Щасти Вам Боже за Вашу працю!

Павліна Лисак

****

I have been a [Promin] subscriber from the first issue of its publication. I have enjoyed every one, used countless articles for use in Ukrainian concerts, public presentations and research.

Doris Makowsky
Canora SK

від наших читачів

Членки бажають вам багато успіхів у знаменитій праці на користь нашої організації. Ваші зусилля підносять журнал Промінь до найвищого рівня.

Ярослава Балаюра, голова
Констанція Чорна, секртар
СУК Відділ ім. Софії Русової,
Етобіко, Онтаріо

****

Enjoy reading [Promin] as it is very informative. Thank you and keep up the good work.

Mary Rozak

****

Dear Orysia,
The July-August promin arrived today and I am so pleased with the way you arranged my "O Canada" in the Life and Culture section.

The Canadian Oath of Citizenship and the Ukrainian version of the anthem that you included enhance the article.

Thank you kindly,
Sincerely
Eugenia Powers

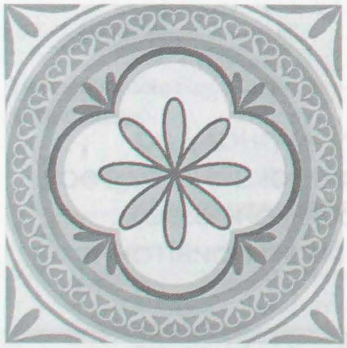

Строфи

Добірні думки Івана Франка

Не високо мудруй,
Але твердо держись,
А хто правду лама,
З тим ти сміло борись;

Не бажай ти умом
Понад світом кружить,
А скоріш завізьмись
В світі праведно жить!

PROMIN AD RATES

ONE YEAR *
1/4 page $350
1/3 page $475
1/2 page $600
Full page $1,000
Business card $200

ONE ISSUE *
1/4 page $45
1/3 page $55
1/2 page $75
Full page $150
Business card $30

* (All of the above are presented in black and white, in English or Ukrainian)

Full page, back cover, two-colour:
ONE YEAR $2,500
ONE ISSUE $300

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 1-Oct-2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1